

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5C/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421203367
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6421203367.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - Slovenský pozemkový fond, so sídlom Bratislava, Búdková 36, IČO: 17 335 345 proti žalovanému v 1. rade: H. P., A.. XX.XX.XXXX, S. F. Ž., C. O. XXX/XX, žalovanej v 2. rade: X. P., A.. XX.XX.XXXX, S. F. Ž., C. O. XXX/XX, obaja zastúpení advokátkou Mgr.et Mgr. Líviou Šouc Kostovou, so sídlom Žiar nad Hronom, Pod Donátom 5, o žalobe na zaplatenie sumy 973,80 € s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaní v 1.) a v 2.) rade sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 748,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 683,12 eur od 15.12.2028 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd čo do zvyšku žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovaní v 1.) a v 2.) rade sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 53,66% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia od žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne sumy 973,80 € s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 218,95 € od 30.04.2021 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 683,12 € od 01.10.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanými uzavrel Nájomnú zmluvu č. F.-F..XX dňa 26.11.2010, v zmysle ktorej mali žalovaní platiť za prenajaté pozemky ročne nájomné vo výške 1.310 € a to v jednej splátke vždy k 15.12. kalendárneho roka, za ktorý sa nájom platí. Žalovaní neplatili splátku nájomného za rok 2017 vo výške 218,95 € splatnú dňa 29.04.2021 a za rok 2018 vo výške 683,12 € splatnú dňa 30.09.2018. Žalovaní nezaplatili ani úrok z omeškania za oneskorenú úhradu faktúry za rok 2018 vo výške 71,73 € splatnú dňa 14.02.2021.

2. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom sp.zn. 5C/41/2021-23 dňa 15.11.2021. Voči platobnému rozkazu podali žalovaní odpor.

3. Žalovaní v podanom odpore uviedli, že žalobu žiadajú ako nedôvodnú zamietnuť. Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie sumy 218,95 € s príslušenstvom vzniesli námietku premlčania, nakoľko dlžné nájomné za rok 2017 bolo v zmysle Nájomnej zmluvy splatné dňa 15.12.2017, pričom žaloba žalobcu bola podaná dňa 08.11.2021, čiže po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Vo vzťahu k zvyšnej uplatnenej sume uviedli, že platby voči žalobcovi majú vyrovnané, o čom svedčí aj skutočnosť, že pokiaľ by platby voči žalobcovi nemali vyrovnané, tento by s nimi neukončil nájomný vzťah. Poukázali na mailovú

komunikáciu so žalobcom ako aj na to, že dňa 06.12.2020 zaplatili žalobcovi sumu 400 € a dňa sumu 408,03 €.

4. Žalobca k podanému odporu žalovaných uviedol, že výška ročného nájomného bola vo výške 1.310,10 €, pričom v roku 2017 bola žalovaným zaslaná faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 30.09.2017 na sumu 1.091,15 €, čiže omylom na nižšiu sumu. Pri kontrole zistili, že žalovaným treba za rok 2017 dofakturovať ešte sumu 218,95 €, čo aj urobili faktúrou č. 7210401438 zo dňa 09.04.2021 splatná dňa 29.04.2021. So vznesenou námietkou premlčania nesúhlasil, nakoľko právo na zaplatenie sa mohlo uplatniť prvýkrát deň po splatnosti faktúry, čiže 30.04.2021. Žalovaní z fakturovanej sumy 1.091,15 € zaplatili časť vo výške 408,03 €, pričom zvyšok neuhradili. Pokiaľ žalovaní tvrdia, že zaplatili sumu 400 €, tak vzhľadom na uvedený variabilný symbol XXXXXXXXXXXX bola priradená k inej nájomnej zmluve. Žalobca na podanej žalobe zotrval.

5. Na pojednávaní dňa 23.02.2022 žalobca zotrval na podanej žalobe v plnom rozsahu. Navrhol, vzhľadom na vyjadrenie žalovaného v 1. rade, doplniť dokazovanie výsluchom svedka G.. U. M., ktorý ako zamestnanec žalobcu so žalovanými komunikoval v súvislosti s výškou ich dlhu. Právny zástupca žalovaných doplnil, že premlčanie nie je možné posudzovať podľa splatnosti faktúry, nakoľko faktúra je len účtovným dokladom. Podľa Výpisu z centrálneho registra pohľadávok štátu, žalovaní ako dlžníci evidovaní nie sú. K skončeniu nájomného vzťahu došlo dňa 31.10.2018. Žalovaní v 1. rade uviedol, že Nájomná zmluva bola ukončená dohodou k 31.10.2018, ktorú listinu vyhotovoval žalobca, pričom nevie, prečo až s takými neskorými dátumami. Na základe mailovej komunikácie s pracovníkom žalobcu im bolo oznámené aký majú dlh a koľko majú zaplatiť. Pracovník žalobcu im vyčíslil dlh na sumu 408,03 €, ktorú sumu aj následne uhradili.

6. Súd na pojednávaní dňa 06.04.2022 vypočul svedka G.. U. M.. Svedok potvrdil, že so žalovanými riešil ich platby týkajúce sa Nájomnej zmluvy. Konštatoval, že žalovaní neplatili nájomné riadne a včas. Faktúry na splátky sa vytavovali tak, ako bolo uvedené v Zmluve, čo u žalovaných bolo k 15.12. Svedok uviedol, že pri svojich záveroch v mailovej komunikácii so žalovanými vychádzal z platieb, ktoré boli zaplatené, avšak žalovaní platili rôznymi čiastkami, preto je možné, že niektorá suma neseďí, avšak tomu sa ani nečuduje. Žalobca doplnil že platobná disciplína žalovaných nebola dobrá.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa s Nájomnou zmluvou č. PNZ-F..XX, s prílohou č.1 Nájomnej zmluvy, s faktúrami, s upomienkami, s pohybmi na účtoch, s Dohodou o ukončení nájomnej zmluvy, s ostatným spisovým materiálom.

8. Podľa § 16 ods.1 zákona č. 180/1995 Zb. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom fond nakladá podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov s pozemkami
a) vo vlastníctve štátu uvedenými v osobitnom predpise a v § 14 ods. 1 a v § 15 (ďalej len "pozemok vo vlastníctve štátu"),
b) s nezisteným vlastníkom (§ 13).

9. Podľa § 17 ods.1 zákona č. 180/1995 Zb. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom fond pri nakladaní s pozemkami uvedenými v § 16 ods. 1 vystupuje vo vlastnom mene, a to aj pred súdmi a orgánmi verejnej správy.

10. Podľa § 18 ods.5 zákona č. 180/1995 Zb. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom príjmy z nakladania s pozemkami podľa odsekov 1 až 5 patria fondu, ak zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 1 ods.1 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov nájomná zmluva o nájme pozemku na poľnohospodárske účely sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka o nájomnej zmluve, ak tento zákon neustanovuje inak; rovnako sa postupuje pri podnájme pozemku na poľnohospodárske účely.

12. Podľa § 4 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov ak nie je dohodnuté inak, nájomné z pozemkov prenajatých na poľnohospodárske účely sa platí ročne pozadu k 1. októbru kalendárneho roka.

13.Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

14.Podľa § 671 ods.1 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

15.Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16.Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18.Podľa § 3 ods.1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.2.2013), výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19.Žalobca v spore preukázal, že so žalovanými uzavrel dňa 26.11.2010 Nájomnú zmluvu č.F.-F.XX. Predmetom Zmluvy bol prenájom časti EKN parc.č. XXXX v rozsahu 0,3970 ha k.ú. Ž. (Čl. II Zmluvy). Zmluva bola uzavretá na neurčitý čas (Čl. IV). Ročné nájomné si strany sporu dohodli na sumu 1.310,10 € ročne, so splatnosťou jednorazovo za kalendárny rok, vždy v termíne do 15.12. kalendárneho roka, za základe faktúry vystavenej prenajímateľom. Nájomcovia mali platiť nájomné na účet prenajímateľa (Čl. V. Zmluvy). K ukončeniu nájmu došlo v zmysle Dohody č. XXXXX/XXXX-F.-F..XX zo dňa 13.04.2021 ku dňu 31.10.2018. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné.

20.Nárok žalobcu uplatnený žalobou pozostával z čiastkových nárokov: nezaplatenej splátky nájomného za rok 2017 vo výške 218,95 € s úrokom z omeškania, nezaplatenej splátky nájomného za rok 2018 vo výške 683,12 € s úrokom z omeškania a nezaplateného úroku z omeškania za oneskorenú úhradu faktúry za rok 2018 vo výške 71,73 €.

21.K nároku žalobcu na zaplatenie nezaplatenej splátky nájomného za rok 2017 vo výške 218,95 € vzniesol žalovaný námietku premlčania, ktorou sa súd musel prioritne zaoberať. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe ustanovenej v § 101 až 110 Občianskeho zákonníka. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods.1 Občianskeho zákonníka). Premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka).

22.Ak nie je dohodnuté inak, nájomné z pozemkov prenajatých na poľnohospodárske účely sa platí ročne pozadu k 1. októbru kalendárneho roka (§ 4 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov). Strany sporu si v Nájomnej zmluve dohodli splatnosť nájomného vždy k 15.12. kalendárneho roka. Nájomné za rok 2017 bolo teda splatné k 15.12.2017. Žalobca časť nájomného vo výške 218,95 € fakturoval žalovaným faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2021 splatná dňa 29.04.2021, čiže až po zistení, že pôvodne žalovaným fakturoval nájom za rok 2017 chybné v nižšej sume 1.091,15 €, nakoľko ako sám uviedol, došlo z jeho strany k omylu. Uvedená skutočnosť však nemôže byť na ťarchu žalovaných. Žalobca podal žalobu na súd až dňa 04.11.2021, čiže po uplynutí premlčacej doby, ktorá je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Vzhľadom na to súd žalobu žalobcu v tejto časti istiny s príslušným úrokom z omeškania zamietol. Žalovaní sa v tejto časti nároku žalobu premlčania dovoľali dôvodne, pričom premlčané právo veriteľovi priznať nemožno.

23. Predmetom sporu bolo aj zaplatenej splátky nájomného za rok 2018 vo výške 683,12 € s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 01.10.2018 do zaplattenia. Žalobca v spore preukázal, a to obsahom uzatvorenej Nájomnej zmluvy, že strany sporu sa dohodli na platení nájomu vo výške 1.310,10 € ročne. Keďže nájomný vzťah strany sporu skončili k 31.10.2018 v zmysle uzavretej Dohody o ukončení nájomnej zmluvy zo dňa 13.04.2021, bolo povinnosťou žalovaných zaplatiť nájom za alikvotnú časť roka 2018 čiže od 1.1.2018 do 31.10.2018 vo výške 1.091,15 €, ktorý im žalobca aj fakturoval faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2018 splatná dňa 30.09.2018. Žalovaní v spore preukázali, že za rok 2018 zaplatili nájomné vo výške 408,03 € a to dňa 06.12.2020. Uvedenú úhradu žalobca nerozporoval. Pokiaľ žalovaní poukazovali aj na úhradu sumy 400 € dňa 06.12.2020, súd zistil, že uvedená úhrada smerovala na zaplattenie časti nájomu z titulu uzavretia inej Nájomnej zmluvy a to F.-F..XX, úhrada s VS XXXXXXXXXXXX. Žalovaní v spore ani netvrdili, že zaplatili celú alikvotnú časť nájomného za rok 2018 vo výške 1.091,15 €, avšak poukazovali na mailovú komunikáciu s vtedajším pracovníkom žalobcu G.. M., ktorý im dlh na nájomnom ku dňu ukončenia nájomu vyčíslil na doplattenie sumy 408,03 €, čo aj žalovaní zaplatili. Svedok G.. U. M. na pojednávaní tvrdil, že pri svojich záveroch v mailovej komunikácii so žalovanými vychádzal z platieb, ktoré boli zaplatené, avšak žalovaní platili rôznymi čiastkami, preto je možné, že niektorá suma neseďí, avšak tomu sa ani nečuduje. Žalobca doplnil že platobná disciplína žalovaných nebola dobrá. Súd pri zisťovaní, či žalovaní dlhujú na platbách nájomného za rok 2018 musel vychádzať zo zmluvných dojednaní strán sporu v zmysle uzavretej Nájomnej zmluvy ako aj z preukázaných úhrad žalovaných. Žalovaní predmet nájomu užívali a bolo ich povinnosťou za užívanie nehnuteľnosti platiť žalobcovi nájomné. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalovaní nezaplatili nájom za alikvotnú časť roka 2018 (od 1.1.2018 do 31.10.2018) v celkovej výške 1.091,15 € v plnom rozsahu, ale len v sume 408,03 €, preto žaloba žalobcu čo nároku na zaplattenie sumy 683,12 € bola dôvodná a súd jej vyhovel.

24. Žalobca zo sumy 683,12 € ako dlžného nájomného za rok 2018 žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne od 01.10.2018 do zaplattenia. Žalobca nájomné za rok 2018 (aliquotnú časť) fakturoval žalovaným faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2018 splatná dňa 30.09.2018. Úrok z omeškania si uplatnil počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti danej faktúry, čiže od 1.10.2018. Súd opätovne (ako už konštatoval vyššie) zdôrazňuje, že žalovaní mali povinnosť platiť nájomné k 15.12. kalendárneho roka. Aj keď strany sporu ukončili nájomný vzťah k 31.10.2018, z predloženej Dohody o ukončení nájomného vzťahu nevyplýva zmena splatnosti nájomného. Vzhľadom na to, bolo povinnosťou žalovaných zaplatiť žalobcovi nezaplattenú časť nájomného k 15.12.2018, na základe čoho žalobcovi vznikol nárok na zaplattenie úroku z omeškania len od 15.12.2018 a nie ako si žalobca uplatnil od 01.10.2018. Vzhľadom na to súd žalobcovi priznal úrok z omeškania zo sumy 683,12 € od 15.12.2018 do zaplattenia a nie od 01.10.2018 do zaplattenia, čiže nárok žalobcu súd v prevyšujúcej časti zamietol.

25. Žalobca si v spore uplatnil aj vyčíslený úrok z omeškania vo výške 71,73 € za oneskorenú úhradu faktúry č. XXXXXXXXXXXX suma 408,03 € splatná dňa 30.09.2018 zaplattená 11.12.2020, čo predstavuje 803 dní omeškania. Uvedenú sumu fakturoval žalovaným faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.01.2021 splatná dňa 14.02.2021. Súd zo žalovanej sumy 71,73 € priznal žalobcovi len časť vo výške 65,02 € a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Žalobca mal správne určiť splatnosť faktúry č. XXXXXXXXXXXX dňa 15.12.2018 (v zmysle ustanovení Nájomnej zmluvy) a nie dňom 30.09.2018. Omeškania žalovaných s úhradou sumy 408,03 € teda trvalo od 15.12.2018 do 11.12.2020, ktorému časovému obdobiu zodpovedá vyčíslený úrok z omeškania vo výške 65,02 € (8 % ročne).

26. Nakoľko žalovaní sú v omeškani s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobcovi aj úrok z omeškania (§ 517 ods.2 OZ) tak ako súd uviedol vyššie. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods.1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „Nariadenie“) v znení účinnom do 31.01.2013, keďže záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanými vznikol pred týmto dátumom. Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Vo veci bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Úspech žalobcu predstavuje v percentuálnom vyjadrení 76,83 % úspech žalovaných predstavuje 23,17 % (úspech žalobcu čo do sumy 683,12 € plus 65,02 €). Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 53,66 % (76,83 % mínus 23,17 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok).